

Nem számolt
a szerelemre
(2. oldal)

Évismétlés
a tudás-anya?
(3. oldal)

Te miért
ajánlanád?
(5. oldal)

Mi lett veled,
„vén diák”?
(7. oldal)

2009 / 2010 . 8 . Évfolyam

Apáczai sulimagazin

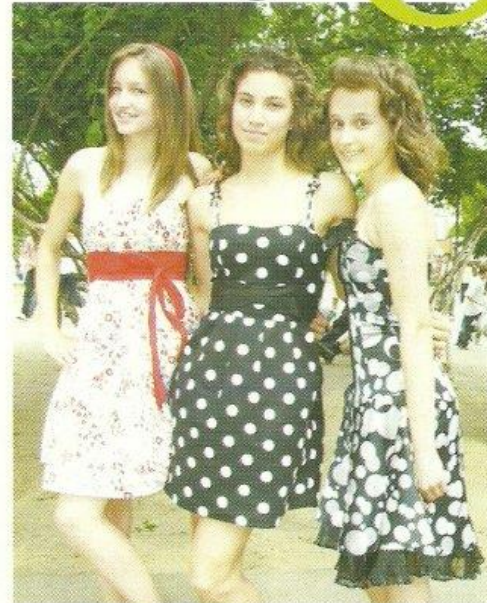

Vér folyt a pince mélyén

Mentő- és tűzoltóautó fékezett le május közepén az iskola udvarán. A lánglovagok és a doktorok egy percig sem télenkedtek, kipattanva a járművekből, azonnal „munkához” láttak.

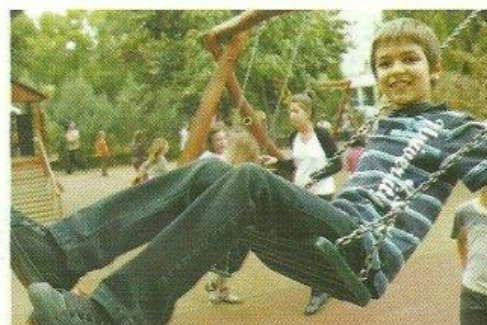
Vészhelyzetről szó sem volt, mindössze a kíváncsiság és a tudásvágy lángolt az őket körülvevő diákok szemében. Az egészség- és családi napon az életmentőknek az volt a feladatuk, hogy bemutassák felszerelésüket, munkájukat a gyerekeknek, és azonnal közbelépjenek, ha gond adódna egy-egy ifjú falmaszóval.

A tornateremben ez idő alatt néptánc, drámajáték, balett, smink és erobik bemutató és a francia énekkar előadása várta az érdeklődőket. Az életmód és pszichológiai tanácsadás mellett különleges „Zenei 6-ások” is érték vendégeinket. A művészeti teremben (B épület, pince) pedig vérüket adták a bátrak a Magyar Vöröskereszt felkérésére.

Mi újság, lányok?

Örömmel tapasztaljuk: ti, diákok, tanáraitok és szüleitek is érdeklődve olvasgatjátok közös munkánk gyümölcsét a tanév végén. Számtalan dicséretet és építő kritikát kapott szerkesztőségünk az évek során az iskola folyosóin. Olvasóink ezentúl e-mail-ben is elmondhatják véleményüket, elektronikus leveleiket az alábbi címre várjuk: apaczaisuliujzag@freemail.hu

Szállj fel magasra!

Kisiskolásaink örömmel vették birtokba a játszótérrel összel, melyet a 2,5 milliós Michlein-támogatásnak köszönhetően az EU-szabványnak megfelelően korszerűsítettünk.

M Á S K É P (P)

Nem számolt a szerelemre

A matematika-fizika szakos dr. Kanyuk Jánosné évtizedek óta otthonosan mozog a számok világában. Marika néni büszke a keze közül kikerült ifjú tehetségekre, miként arra is, hogy főiskolás évei alatt találta meg élete párját.

- A tanár is diák volt egyszer... Miért választotta ezt a pályát?

- Nagy családban nőttem fel, heten voltunk testvérek. Édesanyám háztartásbeli volt, sokat segítettünk neki otthon, én leginkább takarítani szerettem. Bár nem voltunk vagyonosak, nagyon boldog gyerekkorom volt. Két évig Újfehértón tanultam, majd Kaposvárra kerültem, kollégiumba. Békéscsabán, a közgazdasági technikumban érettségiztem, majd 1974-ben diplomáztam matematika-fizika szakon.

Tiszavasváriban kezdtem tanítani, majd Napkoron folytattam, 1982. óta dolgozom itt, az Apáczaiiban. Nyolcéves koromtól tanárok vettek körül, csak iskolai szünetekben voltam otthon. Akkor még nagy tisztelet és megbecsülés övezte a pedagógusokat. A keresztanyám mindig azt mondta, három úr van: a doktor úr, a tanár úr és a mérnök úr. A matematikát szerettem, a fizika szakot mellé választottam, de igazi nagy kedvencem mai napig a történelem és a földrajz.

A férjemet, akivel máig boldog házasságban élek, a főiskolán ismertem meg, a csoporttársam volt. Két gyermekünk született. János történelem-földrajz szakos tanár a Zrínyiben, a lányom, Alexandra Debrecenben tűzoltóvezető. Nagyon büszke vagyok rájuk!

- Fogadott gyermekeire, azaz tanítványaira is méltán lehet büszke, nem igaz?

- Az eredményességüket látva valóban az vagyok. A hatodik osztályomat fogom ballagtatni idén, mindegyikhez szép emlékeim fűződnek. Emlékszem, az első saját osztályom még diákothonos volt, a tanyasi világból érkeztek a gyerekek, és kollégiumban laktak. A mostani osztályomat is nagyon szeretem, örömből, sikerből és munkából is bőven kijut. Bevallom, nem akartam már osztályfőnök lenni, se matematikát tanítani, de amikor 2002-ben részt vettem egy tehetséggondozással kapcsolatos továbbképzésen, úgy döntöttem, elvállalom az utolsó matematika tagozatos osztályt. A jelenlegi tanítványaim szinte „csodákra” képesek! A lányok hosszú idő óta egyenletes, jó teljesítményt nyújtanak. A fiúkkal küzdök az életem, de az igazán nagy eredményeket ők érik el. Legjobbban Maga Balázs tűnik ki a többiek közül, aki tudásával, tehetségével fényével lekörözi a többieket. A 2009/2010-es tanévben, a Bolyai országos matematika csapatversenyen első helyezést ért el, pontvesztés nélkül! Négy éven keresztül ő és a mi osztályunk volt a megyei első helyezett a Zrínyi matematikaversenyen!

Marika néni ballagó büszkeségei: Maga Balázs, Szabó Tamás, Buzi Tamás, Fekete Anett és Tóth Balázs

Hazai pályán döntőznek

„A megyei döntőben megszerzett első helyezéssel bejutott a IV. korcsoportos országos döntőbe az Apáczai Csere János Gyakorló Általános Iskola fiú kosárlabdacsapata.” – írta rólunk nemrégiben a Kelet-Magyarország.

Vajda Tamás tanár úr tanítványai a Krúdy Gimnázium ellen 59–54-es győzelmet arattak, majd a Zek iskola legénysége ellen már nagyszünetre elérték a negyvenpontos különbséget (69–22), ami után a szabályok értelmében véget ért a mérkőzés. Mi, apáczaisok így hazai pályán szerepelhetünk az országos döntőben július 4–6. között Nyíregyházán.

Az Apáczai megyei bajnokcsapatának névsora: Aradványi Péter, Balogh Zoltán, Drevenyák Dávid, Faraga Ádám, Kovács Marcell, Nagyfő Gábor, Pavlovics Vladislav, Simkó Milán, Szabó György, Szilágyi Zsombor, Takács Máté, Vajda Máté, Vida Zoltán, Zajácz Krisztián. Edző: Vajda Tamás.

S z e m s z ö g

Évismétlés a tudás anyja?

A szakma és a pszichológusok egy része kitart a bukattási tilalom mellett, másik részük nagyon örülne, ha feloldanák. A köznyelvben csak bukattási tilalomként emlegetett törvénymódosítás benyújtásakor nagy viták voltak. A minisztérium úgy érvelt, időt kell adni a gyerekeknek, hogy behozzák a társaikat, és nem szabad már az iskola elején bukattással megbélyegezni őket, mások viszont azt mondták, ha nem lehet a diákokat osztályozni, hiszen alsó tagozaton szóveges értékelés van, és nem lehet év végén megbukattatni, akkor nincs, ami motiválná őket a tanulásra.

(Forrás: Magyar Rádió, 2010. március 3.)

Bodnár Lászlóné tanítónő kommentárja:

Nálunk, az Apáczaiiban szinte ismeretlen az évismétlés fogalma, hiszen nagyon jó képességű, szorgalmas gyerekeket tanítunk. A téma mégis érdekes, a bukattási tilalomról ugyanis megoszlanak a vélemények. Én 26 éve tanítok elsőöket. Mindig a legjobbat akartam nekik, látni és megláttatni azt, mire képesek. A legfontosabb szempont: mi a legjobb a diáknak. Úgy vélem, az évismétlés a kisebbik rossz a gyermeknek, ha az iskolás éve elején nem sikerül elérnie a kívánt szintet, hiszen így örök kudarc kísérheti a tanulmányai során. Korábban egyszerű iskola-előkészítő évként dokumentáltuk egy-egy szociálisan éretlen diák tanévismétlését, ez nem okozott neki semmilyen traumát, nem jelent meg bukasként a bizonyítványában sem, később pedig remek tanulmányi eredményeket ért el. A döntést, hogy szükség van-e a diáknak évismétlésre, szerintem a kellő szaktudással rendelkező pedagógusra kell (ene) bízni.

Ő n egyetért a bukattási tilalommal?

Szekeres Zsanett (5. osztály)

Az alapokat az általános iskola első néhány évében szerezzük meg. Ha egy kisdíák nem képes ügyesen együtt haladni a többiekkel, sokkal jobb, ha a következő évben újrakezdi ugyanazt az osztályt, mint hogy éveken át „a sor végén” kullogjon, és az osztály bohóca legyen. Szerintem a többieknek sem jó, ha a gyengébbek visszahúzzák őket, mert nem tudnak jól haladni.

Búdszenti Réka (5. d osztály)

Jószívű lánynak tartom magam, de ebben a kérdésben szerintem keménynek kell lenni. Ha úgy engednek tovább egy 1. vagy 2. osztályos gyereket, hogy nem ismeri az ábécét vagy a számokat, rosszat tesznek vele a tanító nénik! A többiekhez képest mindig butának fogja érezni magát az ilyen gyerek, és nem szeret majd iskolába járni, talán a magatartásával is gond lesz.

Nache Mihaela (szülő)

A lányom most második osztályos. Okos, értelmes, szorgalmas teremtés, nem fenyegeti az évismétlés veszélye, ettől függetlenül egyetért a jelenlegi oktatási törvénnyel, amely megtiltja a bukattást alsó tagozaton, és esélyt ad a gyengébb képességű gyerekeknek arra, hogy felzárkózzanak a jó tanulókhoz. Kudarc helyett így egy nagy kihívással találják szembe magukat.

Sorosinszkiné V. Anikó (szülő)

Flóra lányom idén ballagott, Zsanett 7. osztályos lesz őstől. Kemény iskola, magasak a követelmények, de akik a „harc” végén még állnak, a további tanulmányaik során sem fognak elbukni valószínűleg. Az alapok és a fokozatos tudásépítés tehát fontos, ha egy kisdíáknak évet kellene ismételnie, beszélje meg egymás közt a szülő és a pedagógus, mi a legjobb döntés!

Mostuk kezeinket...

Szeptemberben döntöttük el a kollégákkal és Varga Tünde szülői támogatásával, hogy bekapcsolódunk az Unicef és az Amway közös programsorozatába a kézmosás világnapja alkalmából. Közel 200 diák és kilenc tanító dolgozott a kitűzött feladatokon egy hónapon keresztül. Első lépésben a tanulók egy rajzpályázaton vettek részt. Összesen negyven alkotás készült, ebből a zsűri által kiválasztott első három helyezést elért munkát küldtük tovább az országos versenyre.

Később érdekes előadást hallhattak a gyerekek az Unicef tevékenységéről, a különböző fertőzésekről, azok veszélyeiről, baktériumokat tenyésztettek és vizsgáltak, az iskola dekorálásával pedig igyekeztek felhívni a többi apáczais diák figyelmét is a kézmosás fontosságára. Egy hazai általános iskolások között végzett felmérésben a gyerekek arról számoltak be, hogy naponta többször mosnak kezet. Rendszeres és alapos kézmosással távol tarthatók a baktériumok, elkerülhetők a fertőzések. Vigyázzunk együtt legnagyobb kincsünkre: az egészségre! – tanácsolja mindenkinek az Apáczai Sulimagazinn keresztül Módos Tímea tanító néni.

H á z u n k t á j á n

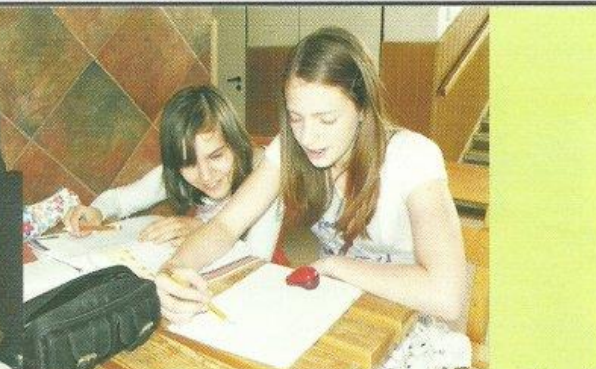
Törtéken törték a fejüket

Még az ügyeleti szolgálat idején is törtéken törte a fejét Orosz Adrienn és Szekeres Zsanett. A két 5. osztályos lány komolyan veszi a tanulást: azért gyakorolták a törték összeadását és kivonását, nehogy szegényt valljanak majd a matekórán.

Az évfolyam legeredményesebb iskolája

Az előző tanévekhez hasonlóan iskolánk idén is megszervezte az Országos Francia Nyelvi Tanulmányi Versenyt, amelyen 7. évfolyamon elnyertük „Az évfolyam legeredményesebb iskolája” címet. Oklevelet és könyvjutalmat kapott Tóth Balázs végzős diákunk, aki 5. osztályos korától minden évben 1. helyezést ért el ezen a rangos versenyen – tudtuk meg Nagyné Musso Judit tanárnőtől.

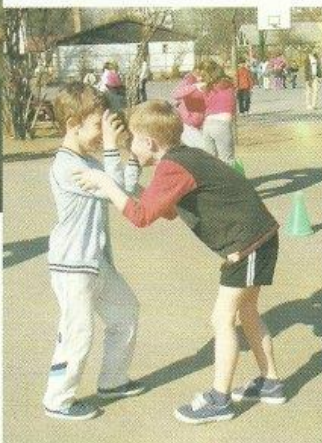
Másképp, mint mások

A Down Egyesülettel együttműködve négy enyhén értelmi fogyatékos gyermek látogatta meg tavaly októbertől decemberig iskolánkat néhány alkalommal. A 2. osztályos apáczais diákok szeretettel fogadták a velük egyidős vendégeket, és örömmel beszélgettek, játszottak, tanultak velük az iskolában. A kezdeményezés célja a másság elfogadása volt, illetve annak feltérképezése, hogyan érzik magukat egy klasszikus általános iskolában a speciális intézményekben tanuló fiatalok.

Majmoltuk őket

2009 őszén majmok lepték el az iskola auláját. Igaz, csak képekben, amelyek a budapesti állatparkból érkeztek a gorillák éve apropóján. Ami ezután történt, már-már képtelenség: az alsósok kókuszdiót törték, kókusztejet ittak, majommaszkot készítettek, és egy gorillaordító versenybe is beszálltak!

Mozgás a szabadban

A tavaszi idő beköszöntével alsó tagozatos tanulóink örömmel vették birtokba az iskolaudvart, hogy sor- és váltóversenyen mérjék össze ügyességüket az egészséges életmód jegyében. A felsősök a stadionban tették mindezt, lelkesen húzták a kötelet, rúgták, püfölték a bőrt.

Művészelélek az Apáczaiban

Sokak számára ismerős lehet Rajna Beatrix, aki a művészetoktatási intézménnyé avanzsálódott gyakorló iskolánk tagozatvezetője, aranygyöngyös táncos, táncpedagógus, szakértő, a Magyar Táncművészeti Főiskola és a Nyíregyházi Főiskola óraadó tanára.

A 2008/2009-es tanévtől működik iskolánkban a művészeti képzés, mégpedig néptánc, színjáték és grafika tanszakokkal. Valamennyi területen megfelelő végzettséggel rendelkező, szakvizsgázott pedagógus oktat és nevel, a szaktantermekben pedig kiváló feltételek mellett sajátíthatják el a gyerekek az évfolyamoknak megfelelő tantervi követelményeket mesélte a tanárnő.

- Ide nemcsak apáczaiai diákok járhatnak, bárki beiratkozhat 6–22 éves korig. A gyerekek az iskolafala-

kon befül, helyben tanulhatnak, az utazással megspórolt időt pedig játékokra, tanulásra fordíthatják. Jelenleg 160 lelkes fiatal tanul művészeteket. Sok iskolai és megyei rendezvényen szerepeltünk már, sőt a Comenius programnak köszönhetően olasz, illetve görög diákokkal közös rendezvényen is részt vettünk. Az esélyegyenlőség jegyében Down-szindrómás, illetve mozgássérült gyerekeknek adtunk műsort, és dolgoztunk is velük együtt. A néptánc és színjáték tagozatos gyerekek a főiskola tanító szakos hallgatóinak záróünnepségén szerepeltek nagy sikerrel, de nem maradtunk távol az iskola egyéb rendezvényeiről sem (alapítványi bálók, karácsonyi műsor, március 15-ei megemlékezés, pedagógusnapi ünnepség stb.).

A jövőben szeretnénk tovább emelni a művészetoktatás szakmai színvonalát. Legutóbb a művészeti iskolák minősítő versenyén néptáncból 1. korcsoportban arany és ezüst fokozatot értünk el! – mondta büszkén Rajna Beatrix.

Te miért ajánlanád az Apáczaikat más diákoknak?

Hegymegi Dóra (5. d osztály)

Első osztályos korom óta ide járok suliba, nagyon megszerettem ezt a helyet. Jó a társaság, jók a tanárok, kicsit talán sokat követelnek tőlünk néha, de csak azért, hogy okosak legyünk. Annak külön örülök, hogy az angol nyelvet kiemelten tanuljuk, biztos hasznát veszem majd.

Farkas Dalma (5. d osztály)

Az Apáczaiknak nagyon jó híre van a városban, büszke vagyok rá, hogy ebbe az iskolába járhatok. Néhányan kicsit félnek tőle, mert itt bizony tanulni kell rendszeresen, csak akkor adnak jó jegyet a tanárok, de ez nem baj. Az órák vidáman telnek, jó a társaság, sokat nevetünk.

Tóth Panna (7. d osztály)

Nem véletlen, hogy ennek a sulinak soha nincsenek beiskolázási gondjai! Rengeteg szülő akarja az Apáczaiba íratni a gyerekeit, mert tudja, hogy itt értékes embert faragnak a diákokból. A nagyobbik testőm tavalyelőtt végzett itt, a kisebbik most negyedikes. Mindenkinek ajánlom ezt az iskolát!

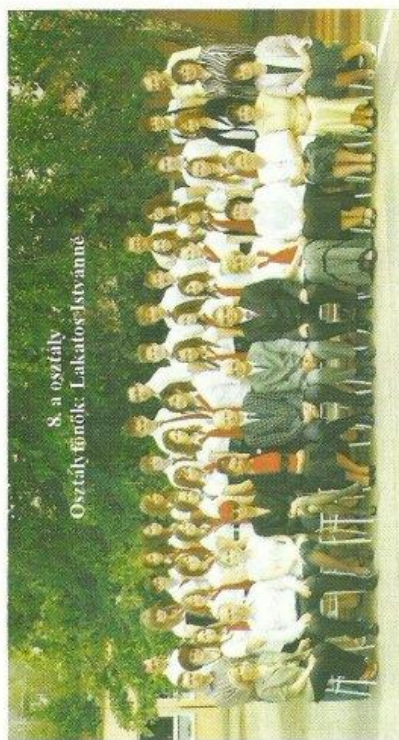
Márki Alexandra (3. d osztály)

Én 2. osztályban jöttem ide, nagyon tetszik itt minden. A tanító nénik aranyosak, kedvesek, mindent jól elmagyaráznak, és sokat játszunk, nevetünk az órákon. Az osztálytársaim is jó fejek. Remélem, még sok évig apáczaiai diák leszek, aztán ünneplőbe öltözve elbálgatok, mint a nagyok.

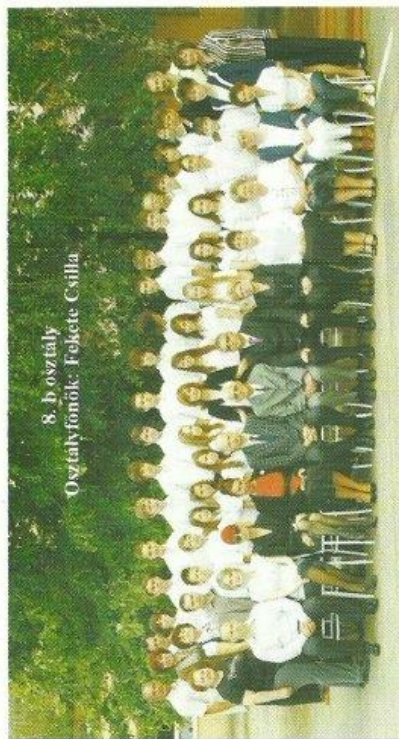
ELBOCSÁTÓ, SZÉP ÜZENET

8. a osztály
Osztályfőnök: Lakatos Istvánné

„Ne gondold, hogy ami neked nehezedre esik, az emberileg lehetetlen. Inkább úgy fogd fel, hogy ami emberileg lehetséges és megszokott, azt te is elérheted.”

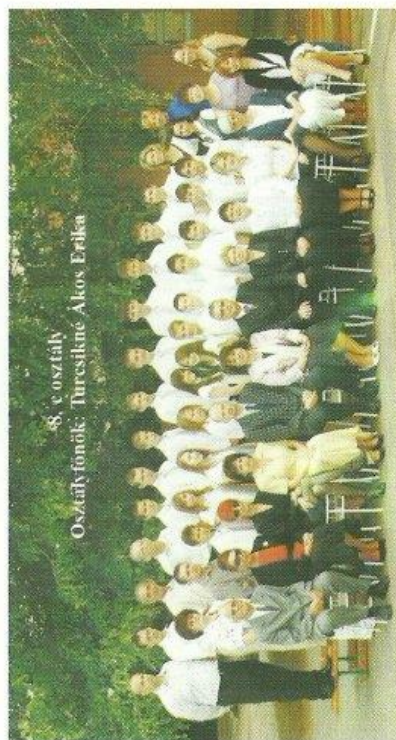
(Marcus Aurelius)

8. b osztály
Osztályfőnök: Fekete Csilla

„Az ember nemcsak azért felelős, amit tesz, hanem azért is, amit nem tesz meg.”

(Prótagorasz)

8. c osztály
Osztályfőnök: Turesikné Ákos Erőka

„Mikor az élet messze kényszerít,
s ezernyi csábos titkot dől,
szeressük ezt a régi kénst,
a régi iskolát!”

(Wass Albert)

8. d osztály
Osztályfőnök: dr. Kanyuk Jánosné

„Lehet, hogy gyenge még a hangunk,
Lehet, hogy lépünk még bizonytalan,
De indulunk: a szépet, jót akarjuk,
S érezzük, hogy hitünknek szárnya van!”

(Juhász Gyula)

Mi lett veled, „vén diák”?

Molnár Viktóriával csupán egyetlen dolog történt, mióta 2005-ben, egy szép nyári napon végzős osztálytársaival egyetemben búcsút intett iskolánk: felnőtt. Vidámságát, szépségét és céltudatosságát sikerült megőriznie, sőt, fokoznia is!

- Hogyan emlékszel vissza az apáczais diákéveidre?

- Imádtam ezt a sulit, mert nagyon jó tanáraink voltak, akik nemcsak száraz tananyagot préseltek belénk, hanem az életre is felkészítettek, egyszerűen neveltek minket. Jó pár alkalommal meghálálta magát az elmúlt években az a tudás, amit itt szereztem, illetve volt tanáraink egy-egy bölcs mondása, értelme, tanácsa. Emlékszem, Untener Erzsike néni volt a kedvencem, aki magyart tanított. Sokat jártam matek és magyar versenyekre, és nem ritkán dobogós helyezéssel tértem haza a megmérettetésekről!

A többi tantárgyból is jól vettem az akadályokat a nyolc év alatt, így kerültem végül a Vasvári Pál Gimnáziumba,

ahol leérettségiztem. Bevallom, ami legjobban hiányzik az általános iskolás időszakból, az a testnevelés órai tűzharc, nagyon szerettem ezt a játékot! Jelenleg a féléstvérem, Fanni jár ide, hetedikes lesz ősszel.

- Az apáczais évek óta felnőttél, 19 éves, szép és intelligens lány lett belőled. Sikerült megtalálni a számításaidat a munkában és a magánéletben?

- Tavaly a Debreceni Egyetem média-kommunikáció szakára felvételiztem, sikertelentül. Nem adom fel, újra meg fogom próbálni, addig is édesapám mellett dolgozom a Sunshine Rádió marketing részlegén, ami kiváló hely a szakmai tapasztalatszerzésre. Két éve komoly párkapcsolatom van, boldog vagyok a barátommal.

Erről jut eszembe egy különleges emlékem még az Apáczaisból: itt csokolóztam életemben először 7. osztályban, egy év végi bulin. Gyermekkoromtól anyukámmal élek, jól megértjük egymást, szinte barátnői a viszonyunk, és mindent megbeszélünk egymással.

Búcsúznak a DÖK „arcai”

Juhász Zalán
DÖK-elnök (8. c osztály)

Nyíregyházán lakom a szüleimmel. Első osztályos koromtól apáczais vagyok. Nagyon szeretem ezt az iskolát. Nem feltétlenül a tanulás miatt, inkább azért, mert sok barátot szereztem itt az évek során. Ötödikes koromtól részt veszek a diákönkormányzat munkájában. Ebben a tanévben én vehettem át a DÖK-elnökséget, aminek nagyon örülök. Az iskolarádió üzemeltetése is az én dolgom volt.

Bócsi Henrietta
DÖK-titkár (8. d osztály)

Nyírtelenen élek a szüleimmel és két bátyámmal. Negyedikes korom óta vagyok apáczais. Nagyon szeretem a matematikát, így nem csoda, hogy az utolsó matek tagozatos osztályba járok. Büszke vagyok az itt töltött évekre, sok lehetőséget kaptam arra, hogy kipróbáljam magam minden területen. Egyik kedvenc hobbim lett például a gitározás. Tavaly régi álmom teljesült azzal, hogy a DÖK titkára lehettem.

EGY KISTANÁR NAPLÓJÁBÓL

Gondolatmorzsák Horváth László
tanító bácsi (Nyíregyházi Főiskola, IV. évfolyam, tanító-ember és társada-lom) elképzelt naplójából.

Mátészalkán lakom, de a sulit miatt Nyíregyházára költöztünk négy nagyon jó barátommal. Albérletben élünk, aminek megvan a maga varázsa, szabadsága. Régi álmom volt, hogy főiskolára járjak, és egy szép napon én oktassak-neveljek másokat tanítóként. Nagy hatással voltak rám az alsó tagozatos tanítóim, mikor még magam is általános iskolás voltam.

Az első „bevetés”

Nagy tapasztalattal még nem rendelkezem, mivel idén tartottam meg életem első két tanítási óráját itt, az Apáczaisban. Az elsőt Radványi Sarolta tanárnő osztályában, a harmadikos gyerekekkel matekoztam. Nagyszerű volt! Nagyon izgultam, nehogy elrontsák valamit. Mivel ez volt az első megmérettetésem kistanárként, természetesen akadtak apró hibák. A gyerekek

ugyanakkor hihetetlenül okosak és rátermettek voltak.

A másik órát Némethné Hegedűs Melinda tanárnő osztályában tartottam, magyart tanítottam a negyedikeseknek. Ez sem volt könnyű, de megküzdöttem a feladattal. Sokat köszönhetek a tanárnőnek, aki rengeteg instrukcióval látott el. A gyerekek felkészültsége ebben az osztályban is nagyon magas szintű volt, lexikális tudásuk kitűnő, és, nem mellesleg, hatalmas fantáziával rendelkeznek!

Mindannyian tanulunk

Az itt eltöltött félév alatt sok jó dolgot láttam és tanultam. A hangulat aligha lehetett volna jobb, megkedveltek a gyerekek, a tanítók hozzáállása pedig egyenesen kifogástalan volt. Az Apáczai tökéletesen megfelel a tanító szakos hallgatók gyakorlati képzésének, hisz mindenki nagyon segítőkész, és a legjobbat próbálják kihozni a kisdiajokból és a kistanárokból.

Szeretném én is elsajátítani ezt a tudást és profizmust, kipróbálni magam mint hivatásos tanító valamelyik iskolában, és sikeresen, pozitív élménnyel gazdagodva végezni a munkámat!

Első osztályú tudás

Az Apácaiban buktatásról beszélni olyan felesleges, mint fésűt kérni egy kopasz embertől. Az alsó tagozaton bevezetett buktatási tilalom mégis érdekes téma, megoszlanak róla a vélemények a pedagógusok, a szülők és a gyerekek között is.

Tartozom nektek egy vallomással: hiszitek vagy sem, annak idején én kétszer jártam az első osztályt általános iskolában. A szüleim akkor azt mondták, azért, mert nagyon szeretnek és ragaszkodnak hozzám a tanító néni, csak később értettem meg: iskolaéretlenségem miatt kellett tanóvet ismételni. A történetek nem érintettek drámaiban, szinte fel sem fogtam, miért ülök a következő órással ugyanabban a tanteremben, más gyerekek, új tanár néni társaságában.

Visszagondolva ma már azt mondom, teljesen igazuk volt a fejem felett döntést hozó felnőtteknek. Akkor még valóban nem kötött le a betűk világa, melyhez ma, újságíróként annyira ragaszkodom. Bár ott ültem az iskolapadban, gondolataim egészen máshol jártak, túlzottan vadóc, eleven voltam. Emlékszem, egyszer úgy felbosszantottam magatartásommal a tanító néni, hogy a dühtől elvakultan piros tollal irta be a fekete pontot a tájékoztató füzetembe...

A második első osztályban már minden rendben ment, sikerült beilleszkednem a csapatba, és a tanulmányi eredményeim is jól alakultak. Belegondolva: ha újra megbuktatnak, akár osztályelső is lehettem volna... Komolyra fordítva a szót: azóta is könnyebben, edzettebben és felkészültebben veszem a kihívásokat, az élet leckéit, buktatóit. Voltaképpen köszönettel tartozom, és halás vagyok a pedagógusoknak, akik (szüleim jóváhagyásával) évismétlésre „kényszerítettek”, és egy pillanatnyi kudarc árán megelőztek egy tragédiát.

Páliz István
(főszerkesztő jegyzete)

A legjobbbat választottuk

Mikor eljött az egyik legfontosabb döntés ideje a nagyobbik lányom életében, mármint, hogy melyik általános iskolát válasszuk, fontosnak tartottam, hogy életének ezt az első, igazán lényeges lépését egy olyan intézményben kezdje meg, amely nemcsak a tudás alapjait adja meg számára, hanem lelki és fizikai fejlődésének pozitív, hatékony irányt mutat. A döntés egyszerű volt: az Apácai Gyakorlót választottuk.

A nagylányom azóta elvégezte a középiskolát, általános iskola után a Vasvári Pál Gimnáziumban tanult tovább, ahol sikeresen leérettségizett. Jelenleg az édesapja nyomdokait követve a média felé orientálódik.

Később szinte magától értetődő volt, hogy a kisebbik lányom is apácais diák lesz. Az oktatás magas szintű, emellett a pedagógusok számtalan olyan programot szerveznek, melyek nemcsak az osztályt, de a szülőket is összekovácsolják. Rendkívül jó kezdeményezésnek tartom az évente megrendezett, többnapos erdei iskolát, amely talán először nyújt leszakadást a gyerekeknek egy kis időre a szülőktől.

A nyílt napon tartott tájékoztatót személyesen is meggyőződtem az iskolában folyó munkáról. Érzem a törődést, az odafigyelést, a családias légkört megteremtésére való törekvést. Az iskola ezen kívül versenyképes tudást ad a gyerekeknek, amivel bárhová eljuthatnak, bárhol megállják a helyüket! Buszke vagyok arra, hogy mindkét lányom apácais, a nagyobb immár múlt időben, a kisebb pedig jelenleg is itt koptatja az iskolapadot.

Fontosnak tartom, hogy a közvélemény is értesüljön az iskolával kapcsolatos fontos hírekről, eseményekről, ezért a médián keresztül rendszeresen tájékoztatjuk Nyíregyháza és a megye lakosságát.

Molnár Árpád
(Sunshine Rádió kereskedelmi és marketing igazgatója)

Palacsinta ívett módra

Tészta hozzávalói:
40-50 dkg liszt, 3-4 tojás,
3 csomag vaníliás cukor,
kevés olaj, kb. 1 liter tej,
kevés szódavíz, picike só

Töltelek: Nutella
Díszítés: tejszínhab

Elkészítés:

A palacsintatészta hozzávalóit keverd össze jó alaposan, hogy sima, folyékony masszát kapj! Célszerű a folyadékot kis mennyiségben hozzáadni, így nem lesz csomós. Forró palacsintautóben süsd meg mindkét oldalát, és a massa alá mindig tégy egy csöpp olajat! (Ehhez kérd felnőtt segítséget!)

Ha kész, kend meg jó vastagon Nutellával, tekerd fel, és fogyaszd széles mosollyal! Kedved szerint tejszínhabbal díszítheted.

Jó étvágyat!

Kellemes vacsorát!

Mi is benne akarunk lenni az új iskolaijságban! – kiáltották kórusban a 3. d osztályosok, amikor az magazinunk riportere épp egyik osztálytársukat interjúvolta meg. A gyerekek és szerkesztőségünk ezzel a képpel szeretne kellemes vakációt kívánni valamennyi olvasónknak.

IMPRESSZUM: Apácai Sulimagazin - A Nyíregyházi Főiskola Apácai Csere János Gyakorlót Alapfokú Művészeti Oktatási Intézmény lapja (8. Szám) Megjelent: 2010. június Felelős kiadó: Andó Károly Főszerkesztő: Páliz István Szerkesztés, arculat: Chrien Gábor Fotók: Galgócziné Paszternák Erika, Fekete Katalin, Garai Tamás, Nagyné Mussó Judit, Páliz István, Racskó Tibor Korrektor: Rátónyi Marianna DÖK-tanár: Fekete Katalin Nyomdai munkálatok: Mohácsi Jánosné